СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 105. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, середа, 7-го травня 1947. No. 105. JERSEY CITY and NEW YORK, Wednesday, May 7, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

КОЖНИЙ КОМУНІСТ ВЕДЕ ДЕСЯТЬ ПОПУТЧИКІВ

Хоч як ощадним хоче бути теперішній конгрес у федеральних видатках, то комісія буджетова палати репрезентантів признала повний видаток в сумі $35,000,000 потрібний на працю Федерального Бюра Інвестигацій. Директор цього Бюра, Едгар Дж. Гувер особисто явився перед комісією, щоб виказати конечність таких видатків. Він виявив, що кожний член Комуністичної Партії в Америці — а їх є тепер 74,000 — веде ще за собою десять попутчиків і тому треба багато праці, щоб їх відкрити. Під теперішню пору в Америці є більше зорганізованих комуністів ніж було їх в Росії в 1917 р., коли то большевики скинули демократичний уряд Керенського. Та хоч відсоток комуністів в Америці є вищий ніж був в Росії в початках революції, то вони ще не становлять небезпеки. Генеральний прокуратор Там Кларк переповів перед комісією свої трудноші при депортації чужинних комуністів з Америки.

НАЙВИЩИЙ СУД ПОШИРЯЄ ПРАВО ТРУСУ.

У понеділок 5 травня Найвищий Суд Злучених Держав 5 голосами проти 4 виніс рішення, що поліція може переводити загальний трус в людини, для якої видано наказ арештування. Меншина суддів дуже гостро атакує це рішення, кажучи, що це є звуження конституційних прав людини в Америці. Досі можна було переводити ревізію арештованих осіб лише в таких справах, за які людину арештовано на підставі судового наказу. Тепер поліція може переводити загальну ревізію і спричинити арешт людини за проступки, які виявляться щойно під час равізії.

КОНГРЕС ОБТИНАЄ ВИДАТКИ.

В голосуванні у повнім сенаті одобрено рішення буджетової комісії, щоб обтяти в буджеті на наступний скарбовий рік видатки департаменту праці Федеральної Агенції Забезпечення на $1,676,000,000. Комісія буджетова палати обтяла на $163,000,000 видатки департаменту справедливости й торгівлі, а з видатків департаменту стейту счеркнула видаток на ведення радіопрограми „Голос Америки", яка в першу чергу посилає вісті до Советів.

ХОЧУТЬ ЗАМКНУТИ ЕЛИС АЙЛЕНД.

Славна американська іміграційна стація в Ню Йорку, яка находиться на „Острові Сліз" — „Елис Айленд", буде знесена ще біжучого року, коли вдадуться пляни федерального уряду. Коли її скасують, федеральний скарб заощадить $300,000 річно. Комісар іміграції Уго Карусі виявив перед іміграційним підкомітетом палати репрезентантів, що він хоче розпустити персонал. цеї стації і перенести її бюра до іміграційного будинку при Коломбус Евеню коло 62 Вулиці в Ню Йорку. Під теперішню пору на Елис Айленд є 500 імігрантів, а для їх обслуги жде 400 урядовців. Федеральний уряд відкупив Елис Айленд від стейту Ню Йорку коштом $10,000 в 1892 р. Перед тим іміграційний уряд містився в старім форті Кесл Ґарден на південнім кінчику міста Ню Йорку й від того Елис Айленд ще тепер називають бувші імігранти „Каселґарда".

НАГОРОДИ З ФОНДУ ПУЛИЦЕРА.

Нагороду за фотографію з фонду Пулицера дістав цього року Арнолд Гарді за світлину жінки, яка скочила на вулицю з вікна під час пожежі готелю Вайнкоф в місті Атланта, у стейті Джарджії. Є це аматорська фотографія. Журналістичні нагороди дістали: Брукс Аткінсон, заграничний кореспондент Ню Йорк Таймсу; Вилйем Ґраймс, за редакційні статті в Вол Стріт Джорнал; щоденник Балтимор Сан, за прислуги в прилюдних справах; Едвард Т. Фолйерд з Вашинґтон Повст, Едді Ґілмор з Асошіейтед Прес і Фредерик Волтмен з Н. Й. Ворлд Телеґрам. Крім того роздано нагороди за найліпші книжки в минулому році і за музичні твори.

Пулицер був жидівський імігрант з Угорщини, заложив щоденник Ню Йорк Ворлд і перед смертю оснував фундацію на літературні та інші твори, якою заряджує Колюмбійський університет в Ню Йорку.

СКАЛІС ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО ВИНИ.

Джордж Скаліс, який добився становища президента в юнії Послугачів Домів, признав себе винним в обмані податкових властей на суму $3,000. За часів його диктатури в юнії вікночистів і інших споріднених, поховзнулася йому нога і федеральний суд засудив його в 1939 р. на 5—10 літ вязниці за вимущення. Тепер він мав надію вийти на волю за паролем, одначе знову щось найшли проти нього.

Нові пляни для оборони Панамського Каналу

Уряд Злучених Держав предявив Республиці Панамі новий договір для оборони Панамського Каналу. У договорі подані пляни змодернізування Каналу в тому напрямі, щоб він служив не лише для Злучених Держав і Панами, але й для цілої Західної Півкулі. Вже тепер відбуваються студії над змінами, бо конгрес внасигнував півтора мільйона на цю ціль. Пенсіонований майор Р. З. Кілкпатрик, який перебув в Панамській Полосі 28 літ, твердить, що Канал придатний лише для кораблів, які існували перед війною. Нові кораблі такі великі, що вони не можуть переплисти через Канал з одного океану на другий. Це стримує оборону у теперішньому атомовому віці. Є кілька думок, як розбудувати Канал. Одні є за розширення і змодернізування теперішнього Каналу, інші за те, щоб копати новий перекоп в іншому місці так, щоб не було потрібно шлюзів.

МЕКСИКАНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ВІДЇЗДИТЬ.

Міґель Алеман, президент Мексика, який перебув у Злучених Державах вісім днів, відвідав у понеділок, 5. травня, Військову Академію Злучених Держав у Вест Пойнт над Гудсоном, де його привитали гучно 2,500 кадетів. При нагоді відвідин Алеман вручив кадетам мексиканський прапор для переховання в Академії. Після відвідин поїхав Алеман літаком до Чатануга, в Теннесі, де придивлявся уладженням для наводнення Долини Теннесі.

НЕ ОПРИЛЮДНЮЮТЬ НІЧОГО ПРО ЗЛУКУ ХРИСТІЯНСЬКИХ ЦЕРКОВ.

Рада Методиських Єпископів покінчила засідання в Риверсайд, у Каліфорнії. З нарад оприлюднено рішення, щоб нічого не оприлюднювати про плян обєднання всіх християнських церков світу. На день 28. квітня 1948 назначено загальну конференцію в Бостоні, і тоді методиський єпископ Г. Бромлій Оксмен має виголосити відповідний реферат. Він недавно заявив перед репортерами, що він обстоює думку злуки протестантських церков з католицькою.

Засудили на смерть сімох українських повстанців

Варшава, 4. травня. — Асошіейтед Прес повідомляє на підставі польських урядових джерел, що вчера польський комуністичний військовий трибунал в Перемишлі засудив на кару смерти сімох членів Української Повстанської Армії, яким доказано, що вони нападали „на польські села та на поліційні і військові станиці".

ЖИДИ МАТИМУТЬ ГОЛОС В СПРАВІ ПАЛЕСТИНИ В ПОЛІТИЧНОМУ КОМІТЕТІ О. Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 6. травня. — Загальне Зібрання О.Д. на своїй останній пленарній сесії у Флошинг Медов рішило сьогодні поінформувати свій комітет до справ політики і безпеки, щоб він вислухав думку Жидівської Агенції для Палестини в справі британської пропозиції створити комітет, який розглянув би справу цеї країни та приготовив відповідне звідомлення на найблищу звичайну сесію О.Д. у вересні. Під час голосування 44 голосів було за допущення жидів до голосу, 7 голосів проти і трьох здержались від голосування. Велика Британія і Злучені Держави обстоювали думку, щоби цю справу залишити до вирішення самому Політичному Комітетові О.Д. Проти них „збунтувались" Советський Союз зі своїми сателітами та південно-американські країни. Згадану резолюцію ухвалено після того, як Загальне Зібрання більшістю 39 голосів проти 8 відкинуло польсько-чехословацьку пропозицію, щоби згадану Жидівську Агенцію для Палестини вислухало само Загальне Зібрання. Політичний Комітет О.Д. відбуде своє засідання завтра, але звертається увагу, що процедуральні труднощі, над якими радило більше тижня Загальне Зібрання, ще в жодному разі не є переможені і будуть ще дальше предметом нарад в згаданому Комітеті.

КОМІСІЯ О.Д. МАЛА Б ГАРАНТУВАТИ ЗДІЙСНЕННЯ ГРЕЦЬКОЇ АМНЕСТІЇ ДЛЯ ПАРТИЗАНІВ.

Лейк Соксес, Н. Й., 5. травня. — Сьогодні повідомлено, що Злучені Держави Америки звернуться до О.Д. з пропозицією вислати до Греції окрему Комісію, яка допильнувала б, зглядно гарантувала б точне виконання амнестії, яку грецький уряд обіцяв комуністичним партизанам, якщо вони добровільно зложать зброю. Американський уряд вважає, що громадянську війну в Греції можна буде закінчити успішно тільки тоді, якщо партизани дістануть відповідну гарантію зі зовні, що їх не дожидатиме кара за дотеперішню акцію. В американських колах теж вважають, що грецький уряд, після великодушного американського плану фінансової допомоги у відбудові Греції, погодиться на американську пропозицію запевнити партизанам амнестію та для підтвердження своєї доброї волі сам звернеться до О.Д. з пропозицією вислати окрему комісію, яка гарантувала б виконання цеї амнестії.

АМЕРИКА ЗА НЕВТРАЛЬНІСТЮ В ПАЛЕСТИНСЬКІЙ СПРАВІ.

Лейк Соксес, 5. травня. — Тут вчера повідомлено, що Америка запропонує Загальному Зібранню О.Д. призначити цілком невтральний Комітет для прослідження справи Палестини. З Комітету мали б бути виключені представники пятьох великодержав і Арабської Ліги. До цего американського плану, що мав би бути внесений до Політичного Комітету Загального Зібрання О.Д., мали поставитися прихильно Велика Британія і Китай, натомісць Франція і Советський Союз є проти нього.

О.О.Д. МАЄ ВЛАСНІ ПАШПОРТИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 5. травня. — Вже видано окремі подорожні пашпорти О.О.Д. для її урядників, що з доручення та в справах О.Д. відбуватимуть подорожі. Пашпорт є ідентифікаційним документом, має три сторінки та є оправлений в синю шкіру з витисненою золотою емблемою О.О.Д.

БОРОТЬБА ПРОТИ ЗДА — СПРАВЖНЯ ЦІЛЬ СОВЄТСЬКИХ ДЕЛЕГАЦІЙ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В ЖЕНЕВІ.

Женева, Швайцарія, 5. травня. — В Женеві — як уже повідомлялося — почалася конференція т. зв. Економічної Комісії для Европи, створеної Соціяльною та Економічною Радою О.Д. в березні б. р. Советський Союз, що зразу не забирав жодного становища до цеї Комісії і теж здержався від голосування в О.Д. в справі її створення, нагло прислав до Женеви свою велику делеґацію, що мала б заступати Росію, Україну і Білорусь. Противорічності між советськими і західними представниками виявилися вже під час вибору предсідника: Совєти пропонували вибрати ним чехословацького представника Яна Масарика, а західні країни видвигнули кандидатом представника Франції Андре Філіпа. Справу закінчено компромісом і предсідником вибрано данця Еміля Верува. Властиві наради почалися докищо легкою атакою советських представників на закордонно-економічну і допомогову політику Злучених Держав, які, мовляв, свою економічну допомогу знищеним війною країнам використовують для своїх політичних цілей.

НОВА СОВЄТСЬКА "ПОЗИЧКА ДЛЯ ДЕРЖАВИ".

Москва, 5. травня. — Крім політичного терору та економічної нужди, для нещасливих „щасливих громадян" Советського Союзу були завжди справжньою зморою постійні т. зв. „позички" для держави, на які ограблений вже з усього советський громадянин мусів ще „добровільно" давати й цю останню копійку, яку одержує за свою каторжну працю. Тепер розписано нову таку примусову „добровільну позику для держави" у висоті 20,000,000,000 рублів. Советська преса сьогодні повідомляє, що на цю нову позику відгукнулись насамперед „советські вчені", складаючи величезні суми. Між іншими президент советської Академії Наук мав зложити 140,000 карб., драматург і новеліст Сімонов зложив 57,000 карб., а відомий пашквіліст проти Америки Ілля Еренберг — 15,000 карбованців.

СОВЄТСЬКА НАПАСТЬ НА ГЕНЕРАЛА МАРШАЛА

"ІЗВЄСТІЯ" ЗАКИДУЮТЬ ЙОМУ НЕПРАВДОМОВНІСТЬ В СПРАВІ МОСКОВСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Москва, 5. травня. — Советські урядові „Ізвєстія" виступили сьогодні з нечуваним обвинуваченням проти американського серкетара стейту генерала Джорджа К. Маршала, закидаючи йому „перекручування", „вимівки" та „фальшиве інформування американського народу" в його радієвому звідомленні з Московської конференції. Большевицька газета, у великій на пять колюмн і непідписаній статті, яку вважається висловом думки советського уряду взагалі, а міністерства закордонних справ зокрема, твердить, що секретар стейту Маршал дав цей, мовляв, „незгідний з правдою" образ конференції Ради міністрів закордонних справ у Москві, бо „американська і британська делегації не завжди виявляли щире бажання для створення гарантій тривкого мира та забезпечення перед відродженням німецької агресії". В дальшому большевицька урядова газета щедро обдаровує ген. Маршала, його департамент стейту та американський уряд взагалі всілякими епітетами, повторюючи відомі вже закиди про „імперіялізм", „капіталістичний монополь", „бажання диктувати свою волю" іншим і т. п. Цій новій советській напасті на керівника американської закордонної політики американська преса віддає велику увагу, переповідаючи майже дослівно советські твердження, не подаючи, докищо, коментарів.

ЮГОСЛАВІЯ І АЛЬБАНІЯ ПРОТИ ПОСТАНОВ О.Д.

Женева, Швайцарія, 5. травня. — Югославія та Альбанія повідомили сьогодні Балканську Провірочну Комісію О. Д., що вони не дозволять допомічному відділові згаданої Комісії досліджувати на їх території здогадну інтервенцію цих країн у комуністичних заворушеннях в Греції. Вважається, що таке становище Югославії, яка є членом О. Д., є виразним нарушення XXV статті чартеру О. Д., в якій сказано, що „кожний член О., Д. погоджується прийняти й виконати рішення Ради Безпеки, згідно з теперішнім чартером." Болгарська делегація заявила, що в цій справі вона ще не одержала інструкцій свого уряду. Про становище Югославії та Альбанії в цій справі, Балканська Комісія негайно повідомила Раду Безпеки.

ДОЛЯ УРЯДУ РАМАДІЄ ЩЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Париж, 5. квітня.—Кінцеве вирішення долі французького уряду премієра Рамадіє, що, діставши заяву довіря в Національній Асамблеї, „вичистив" комуністичних міністрів, які голосували проти політики уряду, залежить ще від рішення Національної Ради французької соціялістичної партії, членом якої є премієр. Засідання в цій справі має відбутися завтра.

ВДЯЧНІСТЬ ТУРЕЧЧИНИ АМЕРИЦІ.

Заява президента Іноні зприводу відвідин американської флоти.

Істамбул, Туреччина, 5. квітня. — Президент Туреччини Ісмет Іноні сьогодні виявив велике вдоволення зприводу відвідин американської флоти в турецьких портах та прохав американських кореспондентів передати своїй країні „почуття тривкої приязні та глибокої вдячности турецького народу". Президент Іноні відвідав укріплення в Дарданелях і опісля влаштував гостинне прийняття для команданта американської флоти на Середземному морі, віцеадмірала Бернарда Бірі.

НОРМАЛІЗАЦІЯ ВІДНОСИН В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Прага, 5 травня. Чехословаччина є першою країною в Східній Европі, що вернулася до нормальних судових відносин, проголосивши сьогодні знесення революційних т. зв. народних судів та встановивши давні суди присяглих. В американських коментарах стверджується, що Чехословаччина, не зважаючи на сильний натиск домашніх і закордонних комуністів, повільно, але вперто вертається до західньо-европейського ладу і порядку.

ПЕРЕД РАТИФІКАЦІЄЮ ПОЛЬСЬКО-АНГЛІЙСЬКОГО ФІНАНСОВОГО ДОГОВОРУ.

Лондон, 5. травня. — Британський секретар закордонних справ заявив сьогодні в парляменті, що британський уряд рішив ратифікувати польсько-англійський фінансовий договір, яким, між іншим, анулюється польські воєнні довги для Англії. Договір передбачує дальшу нормалізацію польсько-британських фінансових відносин.

ІТАЛІЙСЬКІ КОМУНІСТИ БОЯТЬСЯ ЧИСТКИ.

Рим, 5. травня (ЮП). — Після „вичищення" комуністичних міністрів з французького уряду премієра Рамадіє, італійські комуністи налякалися, що й їх могла б зустріти така доля в італійському уряді, якщоб вони виступали проти премієра де Ґаспері. У висліді, вони змінили тактику й відкликали заповіджений пів-денний страйк державних урядників.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Заграницю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ІНТЕРВЮ, ЩО ДОПОМАГАЄ СТАЛІНОВІ.

Станувши твердо в опозиції проти дальшої російсько-комуністичної агресії та обіцявши вільним народам допомогу в змаганнях поставити опір дальшій експанзії Совєтів, президент Труман підніс свій престіж в очах американського народу до такого ступня, що всюди зачали говорити, що він буде таки перевибраний президентом. Його евентуальним контр-кандидатом треба б наразі вважати республиканця Гарольда Стасена, бо він сам проголосив себе кандидатом на наступного президента, хоч ще не знати, чи його вибере таким кандидатом його власна партія. Що Трумана вибере кандидатом Демократична Партія, то це не улягає ніякому сумнівові.

Прихильники Стасена, знаючи, що Трумана вигляди сильно поправились, зачинають виборчу кампанію скоро, вже тепер, стараючись робити Стасенові якнайбільший розголос. В такий спосіб зродилась ідея поїздки Сстасена до Европи, в часі якої він мав побачення зі Сталіном. Про найголовніше з інтервю Стасена зі Сталіном уже подали часописи, як і висказали з приводу цього свої коментарі, назагал розумні.

Для точности ствердимо, що Стасен належить до тих поступових американців, що вибились з низин таланом. Як ліберал має за собою гарний рекорд, зокрема як бувший губернатор стейту Мінесоти, що ввів різні прогресивні реформи. Немає сумніву, що він серіозно зацікавлений у питанні, чи можуть разом існувати і гармонійно працювати дві системи: совєтська та американська. Та наївність його полягає в цьому, що він, ліберал та практична людина, поїхав до Москви шукати відповіди на це питання, та ще у такої особи, яка вже давно дала на це відповідь. Цю відповідь знає напамять кожний комсомолець у Совєтах та кожний комуніст у світі.

Сталін, відповідаючи, не сказав Стасенові цього, що він написав про це вже давно, та що повторив за Леніном, але скрутив, що є нормальним явищем, бо ж зглядом капіталістів і буржуїв комуністів не обовязує ніяка етика. Так і прийшло до переповідженого Стасеном заяв Сталіна про віру в кооперацію між Совєтами й Злученими Державами та згоду навіть і щодо контролі атомової бомби. Цинізм Сталіна дійшов у цій розмові до такого верха, що він спокійно нагадав, що Совєти були б цілком певно жили в згоді з гітлерівською Німеччиною, якщо б Німеччина не була пішла проти них війною. Так чому ж не могли б тепер жити в згоді теж і зі Злученими Державами. Як бачимо, для Сталіна немає ніякої різниці між гітлеризмом та американізмом. Кооперував з гітлерівською Німеччиною, може кооперувати тепер і з американськими імперіялістами та капіталістами, чи може краще сказати, „генґстерами", як це висловився совєтський журналіст Ілля Еренбург . . .

Інтервю Стасена зі Сталіном нічого не виясняє, ні не поправляє, а тільки може ослаблювати те тверде слово, що його висловлює Доктрина Трумана, бо дехто з американців може знов збаламутитись і вірити словам Кремля, що їх передав Стасен, а які призначені на те, щоб закривати правдиві цілі Совєтів.

Лихо іде з Московщини

Недавно згадували ми за Олександра Керенського, як він виправдував в Ню Йорк Таймс російський нарід пишучи, що за большевизм та всі його лиха відповідає Комуністична Партія. Згідно з Керенським, давніше був винуватий царський режім, а тепер комуністичний. Це, що колишні кріваві самодержці сиділи в Москві й в цьому самому Кремлі, в якому сидить тиран Сталін, не має для Керенського ніякого значення. Так він це відчуває, бо для нього та йому подібних Московщина є рідною матірю. Одначе інакше відчувають такі речі народи, що впали жертвою московських підбоїв, московського імперіялізму. Вони бачать, що лихо сунуло й далі суне з Московщини, зі землі московського народу, себто цього, що вдержує на престолах Грізного, Петра І. Чи Сталіна, себто сатрапів і русифікаторів.

Подібні думки підніс в Ню Йорк Таймс, у відповіді А. Керенському, д-р Алфред Більманіс, латвійський посол у Вашінгтоні, що дуже добре обізнаний не тільки з історією балтійських країв, але з історією Росії взагалі. Мимоходом кажучи, він добре знає теж й історію визвольних змагань українського народу.

Д-р Більманіс підкреслює у своїй відповіді, що Керенському повинно бути відомим, що в СССР властивим керуючим тілом є Політбюро, в якому головну і рішальну ролю грають москалі („великороси"). Є там, пише далі Більманіс, добре йому особисто знайомі ще з його побуту в Москві, Кагановіч і Мікоян, що є цілковито змосковщені та ще тим навіть гордяться. Теж Сталін, пише Більманіс, відомий з цього, що думає як москвин і висказується про московський нарід з найбільшим подивом, вважаючи його „цвітом революції". Русифікація переводиться за Сталіна на цілих просторах СССР у далеко спритніший спосіб, як це було за царату, а для ширення русофільства і большевизму в світі притягнено навіть і московського патріярха. Для русифікаційних цілей, пише далі Більманіс, переселюються тепер народи в Совєтах. Не-московські землі заселюються людьми з Московщини, що займають місця автохтонного населення, яке виселюється на Сибір, в Туркестан, чи в інші далекі землі. Зокрема винищується в цей спосіб інтелігенція в не-московських землях, а її місце заступається інтелігенцією з Московщини.

Це є факти, які годі заперечувати. Можна це злагідновувати тільки тим, що й московський нарід терпить від режіму. Проте і це не змінить тої правди, що з Москви віками спадало й тепер спадає велике ненцастя на многі не-московські краї, які Московщина держить при собі силою. Уже цього одного досить, щоб вважати боротьбу поневолених Москвою народів цілком зрозумілим явищем, а навіть треба було б дивуватись, коли було б інакше.

Справедливість вимагає, щоб ця боротьба знайшла в американському народі й в уряді повне поперття, бо це боротьба за свободу і демократію, а проти тиранії й тоталітаризму.

Усякі угоди і намагання збоку Америки чи Британії, що мають на меті співпрацю з Совєтами ради світового замирення, не осягнуть ніколи своєї цілі, коли не братимуть під увагу, що Совєти це тюрма народів, куди гірша, як була нею царська Росія. Московщина це Прусія і якщо цеї Прусії не ослабиться природним і справедливим способом, то вона буде далі загрозою через свій віками плеканий імперіялізм, скріплений тепер ще дуже сильно большевицьким месіянізмом. Природне й з морального боку оправдане ослаблення московської агресії може наступити тільки тоді, коли дасться змогу народам, що стогнуть у неволі Кремля, визволитись і зажити своїм власним життям. Це треба зробити в першу чергу з Україною, краєм західної культури, як і з українським народом, демократичним і проти-тоталітарним.

Трагедія в цьому, що ці речі добре розуміють у центрах високої політики, в Вашингтоні, чи Лондоні, проте в практиці поступають інакше, бо ведуть практичну політику в такий спосіб, якби ці речі не існували.

Голоси є, але треба діл

Від часу, коли ми почали містити зазиви до поширювання правди про Україну, багато змінилося в користь цеї правди. Змінилося головно тому, що світові відносини так укладаються, що українська справа силою факту мусить стояти перед очима кожного, хто лише мріє про звільнення сходу Европи зпід ярма деспота і про забезпечення цілого світу перед заливом чоловіконенависних комуністично-большевицьких ідей. Серед теперішніх різних голосів, що звертають увагу на значення України в боротьбі з большевизмом, трапляються уже навіть польські голоси, що зачинають писати про це в дещо правдивому тоні, чого давніше не було в польській пресі в Европі, ні тут в Америці. Назагал всюди завважується тепер зміну в відношенні до визвольних змагань українського народу. Одначе навіть тепер правильна оцінка української справи в польсько - американській пресі — це просто щось надзвичайне. Тому варта такі події, хоч би й як відокремлені, записати в українській пресі. Коли вже одна польська газета поміститься правду, можна нею послугуватися при спробах переконувати другу й третю газету. Та виринає питання, чи варт так дуже побиватися за поширенням правди про Україну серед громадян польського роду. Думаємо, що так. Польський елемент в Америці сильний числом і має багато приятелів між американцями давнього походження. Під теперішній час польська справа може виринути при різних нагодах, а як вирине, то заторкне теж і українську справу в Европі, коли б зглядом на граничну смугу між Польщею й Україною. Коли поляки будуть далі поборювати справу самостійної України так, як вони це робили досі, тоді збоку українців мусить іти протинаступ, звернений проти польського шовінізму та імперіялізму. Колись б одначе поляки вже раз зрозуміли, що західно-українські землі зі Львовом це Україна, а не Польща, тоді українці стали б їх найліпшими союзниками в боротьбі за визволення спід Москви.

Недавно згадували ми про маленьку щілину, через яку в польську американську темряву втиснувся промінчик правильного розуміння української справи. Це стаття **„Незалежність України"**, поміщена в другій половині березня в **„Дзєннику Польскім"** в Дітройті, на яку звернула увагу „Свобода" в своїй редакційній статті з дня 26. березня. Стаття з „Дзєнніка Польского" діждалася передруку в польській газеті „Дзєннік Чікаґовскі" з 15. квітня, а стаття „Свободи" діждалася ширшого коментаря в щоденнику **„Америка-Ехо"** з 27. квітня, видаваним у Толідо, Огайо. Не іде нам тут про появу коментаря, а тільки про спосіб вияснення української справи, поданий дописувачем К. В. в дописі „Поляки й українці". Пише К. В.:

„На мою думку, українська справа повинна бути частіше обговорювана в польсько-американській пресі, бо як довго існує російський „велетень" і доки не буде відірвана від нього Україна, Грузія, Литва, Латвія, й Естонія, й доки інші краї не будуть визволені зпід непрошеної опіки Росії, доти Росія буде загрожувати не лише Европі, але й усьому світові..."

До цих завваг дописувача К. В. редакція щоденника „Америка Ехо" від себе додає такі замітки:

„Ми вже нераз обговорювали справу незалежности України і ми це робили в спосіб, щоби було повне зрозуміння. Час робить своє, сьогодні всі ми розуміємо, що **справа незалежности України є справою всіх поневолених Росією народів.** Годимося вповні з гр. К. В., щоби преса польсько-американська частіше обговорювала справу незалежности України. Стоїмо за те, щоб між народами, гнобленими Росією, дійшло до порозуміння і устійнення напрямку спільної діяльности на будуче. Іншої дороги нема".

Після складення такої заяви йде передрук (в перекладі) статті зо „Свободи" з 26. березня, а опісля ще наведений уступ другого дописувача С. Б. з Дітройту про історичні українсько-польські взаємини. Дописувач С. Б. теж каже, що вже й з польського боку є добра воля до порозуміння.

Наскільки у цих статтях є доброї волі й справжнього розуміння ваги справи, невідомо. На всякий випадок одна з тих статтей згадує про телеграму Українського Конгресового Комітету до секретаря стейту Маршала в Москві з домаганням памятати на незалежну Україну, як на заборолo проти поширювання комунізму. Значить, що політична акція американських українців змушує теж і американських поляків до глибшої застанови над українською справою. Наразі це тільки голоси і то дуже загальні, які ще можна різно розуміти і так їх треба брати. „Америка Ехо" признає, що справа незалежности України є справою всіх поневолених Росією народів і що без визволення України зпід московського ярма не може бути мови про визволення інших поневолених народів, просто тому, що Україна є підставою могутности Росії. Досі важко було знайти у польській пресі такого розуміння справи.

Холодна весна

Рясним листям закучерявились вже дерева в нюйоркському Сентрал Парку, зеленою травою вкрились передмісцькі левади, останню підготовку до сезону роблять вже власники каркольомних підприємств на Коней Айленд, пташки вже повесняному співають, і сонце часом пригріє і люди вже свої футра на переховок передали; тепло вже. А проте, яка холодна цьогорічна весна. Не так в природі, як в політиці.

Цілих сім тижнів тривала конференція Ради міністрів закордонних справ у Москві і у висліді цих довгих нарад вирішено... скликати чергову конференцію. Під час нарад виказалися не тільки основні розбіжності думок між західними союзниками і Совєтським Союзом, але теж познаки всіляких задніх і передніх планів. Безуспішно обговорювано справу майбутньої долі Німеччини й Австрії, а при цьому заторкнено цілий політичний комплекс на европейському і азійському континентах, на яких ще не розвіявся дим після другої світової війни, а вже час до часу спалахують зловісні іскри нових пожеж.

Московська конференція в нічому не змінила, ані не прояснила положення в Европі. Німеччина лежить на лопатках, але й східні і західні союзники вважають, що навіть німецький труп може пригодитися: Совєти радо позбирали б докупи його поломані кости та прикриваючись ним хотіли б створити собі випадову базу для „визволення" світового пролетаріяту з американсько-британської капіталістичної „неволі". Західні союзники, натомісць, радо дали б німецькому небіщикові кілька економічних застриків, щоб він сам, вправді, не дуже рухався, але щоби міг бути теж відповідним заборолом на випадок, якби так миролюбному східному союзникові захотілося західньо - капіталістичних „часів" та роверів. Одні й другі зголошують свої материнсько-виховні претенсії до післявоєнного німецького немовляти, а тому, що не має справжньої матері новонародженої німецької „демократії", то на ній готов таки здійснитись присуд Соломона в першій інстанції, іменно: розтяти на двоє. Тимчасом, у вільних ще західно-европейських країнах продовжує тягнути холодом зі Сибіру і їх ще тільки гріє надія, що Америка таки не відкличе своїх військ з Европи та не залишить цього континенту на призволяще Азії.

Це в загальному. А в поодиноких країнах, головно в Европі, то цьогорічна весна позначується справжніми сибірськими політичними морозами. По всіх країнах, як не цілком, то майже голод, як не цілком, то майже економічна руїна і, як не цілком, то майже політична кріза. І скрізь те саме: боротьба між комунізмом і демократією, між неволею і свободою.

Організація Обєднаних Держав в Ню Йорку радить вже другий тиждень над проблемою... як радити в справі Палестини. В Женеві радить Економічна Комісія О. Д. для Европи. Радять поодинокі партії, нараджуються уряди, нараджуються поодинокі країни між собою і радять міжнародні організації, але жодної ради не можуть найти. Гаслом всіх нарад є мир, а докищо вибухають бомби, лунають стріли і падуть трупи та ллється кров в Европі і Азії. Одною з найголовніших. проблем усіх нарад є добробут. А люди все ще пухнуть і мруть з голоду, або живуть в найбільших злиднях. Від гасел про свободу людини і народів аж у вухах лящить, і їх підноситься, здається, тільки на те, щоб заглушити крики катованих і поневолених. Бррр, яка холодна ще й цьогорічна весна!

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I.

НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

25)

— Як на тебе сердитися?... Ну, не знаю, до чого тебе прирівняти! Гляну на тебе, — і мені дух з утіхи захоплює... А знаєш?... Вже й тато знає, що ми вчора цілувалися!... Певно мама розповіла!

— Чому, думаєш, знає?

— По його усмішці, по переглянні з мамою здогадалася. Тато не натякнув навіть... Аж засоромилася!... Ти таки нічого не їш? Вже вистигло!

— Не біда! Випий і ти хоч кави. Заспокоїшся, сила поверніться.

— Хіба води холодної! Опритомнію, а то пяна.

Подав шклянку води. Жадібно випила, подякувала.

— А тепер їджмо вже! — він попрохав.

Їли бавлячися, немов малі діти. Він кормив її, вона його. Снідання затягнулося, гай-гай! Там що ж! Така любов! Перша любов могутня, велика. Щасливі люблячі вперше. Поберуться — чуються залюбленими все життя, любов їх перша і одинока...

Увійшла мати. Обережно, щоб молодят не сполохати, незахопити в обіймах, з дверей закликала:

— Ви, діти, що так забарилися з тим сніданням? Таж пів вола за той час можна зїсти, а ви яйцеві й каві ради не дасьте? Гай-гай! До роботи, любчики мої!... Мені за обід пора братися. Ти, доню, помий начиння, Олені поможеш. Ти, сину гроші до банку занесеш. За тиждень призбиралося. Банк замикають у першій, а вони не сортовані, не обчислені! — розпоряджувала.

Діти радо взялися до праці.

Перший трудовий день.

У склепі зійшлося кілька жінок-покупців. На мову матери здивовано зглядалися. У Ставровичів доня одна, а тут до сина якогось говориться... Певно дещо вже чули...

— До кого то ви говорили, пані? — цікавилася одна, велика пані по убранні, не по обличчі, траскучою скоровірою.

— До дітей! — пані Ставрович відповіла привітно.

— У вас же Іринка одна! — казала друга. — Одиначка!

— Була одиначка! Тепер приїхав і синок.

Жінки робили великі очі. Ніколи про сина не чули. Та бо вони пару літ тільки жили у місті.

— А ми думали, пані, що пані кличуть сином чоловіка пані! — Траскотіла та перша. Про неї говорили, що видавала себе за якусь старокраєву паню. Фотографію своїх батьків перезала, бо зняті були у селянській ноші, в довгих сорочках і босі. Отже свого селянського походження, своїх батьків соромилася.

— Таке скажете! — мати всміхнулася. — Справді, наш син приїхав з Европи.

— З Европи?... Певно вже час вас?

— Еге ж, вчився!...

Говорила правду. Адже вона назвала вже Ростислава сином, своєю дитиною. Він справді приїхав з Европи, справді вчився там. Чи то всі мусять от так, зараз таки, знати, що він не рідний їх син?...

— Як же його зовуть, пані? — допитувалася траскотуха.

— Ростиславом, і так, як Іринку — Любомиром... Ті імена нам йдуться..

Заходили в коридор, подивитися. Молодята швидко кінчили мити начиння, — Ірина мила, він витирав. Справді син, високий, поставний... Цокотухи не знали, що й думати. Вірили й не вірили...

Увійшли діти. Ні на кого не звертали уваги, подалися до каси.. Посортували гроші, позавивали — ніклів по два доляри, даймів — по пять, четвертаки по 10 долярів. Перечислили паперові гроші, чеки. Ірина перевірила, чи він все записав, як належно, кожний сорт грошей окремо, розповіла, де їх банк. Приходячі вибалушували очі, бачучи незнаного молодика, господарюючим коло каси. Щось казати — відомо не наважувалися. Відважніші питалися матери — хто це? Вона збувалася так, як жінок — мовляв, син. Старожили знали Ставровичів віддавна, коли вони у місті обсновалися, знали коли народилася Ірина... Син, але чийсь, не Ставровичів! Очі молодих покупців спинялися на Ростиславові заздрісно, ворожо. Почуття зрозумілі! Адже українець, коли Бог роздаровував народам їх талани — не схотів нічого для себе. Прохав тільки, щоб сусідові корова здохла!

Мати напоминала Ростиславові не спізнитися на обід. Він болючо відчув людську недружелюбність, та взяв себе в руки. Відповів безжурно, для покупців більше: — Не турбуйтеся, мамо, не спізнюся! — Пішов аж за шість дільниць, до Щадничого банку провінції.

В людських мозгівницях виникали різні здогади. Хоч Ростислав з матірю приїхали власним коштом, Ставровичі поняття не мали, кому вони афідавит підписують — до вечора поміж українцями міста загуділо. Кума зустрівши куму, чи кума, ледви вспівала сказати „добридень", ляскали язиками, мовляв Ставровичі подуріли!... Вписали якогось паничика собі за зятя!... Скільки хлопців у місті розумних, вродливих, тутешні школи покінчили, чим тій незачепі не пара!... Та бач, забаглося їм безязикого манігранта. Забаглося печеного леду в Петрівку!... Розвезли ту Іринку, кожну її забаганку, виконують!...

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

ЗУАДКомітет перед новими завданнями

РОЗМОВА З ЕКЗЕКУТИВНИМ ДИРЕКТОРОМ КОМІТЕТУ Д-РОМ ҐАЛАНОМ.

Перше Загальне Зібрання Злуч. Укр. Амер. Допомогового Комітету з кінцем лютого б. р. внесло деякі зміни в структурі цього Комітету та мало за завдання оперти його дальшу роботу на твердій, ясно оформленій базі. Від того часу вже пройшло більше двох місяців і в цьому часі зайшли теж деякі серіозні зміни в загальному положенні скитальників, що їх не міг залишити без уваги теж Комітет в своїй допомоговій акції. Тут маємо на увазі насамперед невідкличне розвязання УНРРА з кінцем найблищого червня та зволікання в творенні нової міжнародньої організації для тих цілей, ІРО. З метою познайомити нашу громадськість з роботою цеї важливої американсхко-української інституції, якою без сумніву являється ЗУАДКомітет та з нивими завданнями і потребами, перед яким поставила його дійсність та зміна в положенні скитальників, ми вважали за відповідне поставити деякі конкретні запитання на цю тему екзекутивному директорові Комітету, д-рові В. Ґаланові.

В самому центрі Филаделфії, на розі вулиць 13-тої і Чеснот на шостому поверсі Ді Лонг Білдінґ, має своє приміщення Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Одна більша кімната, переділена по середині стіною, два письмові столи, кілька стільців, одна друкарська машинка та кілька картотечних шаф — це все умебльовання. Одна мапа центральної Европи з місцевостями, де є табори українських скитальників, деякі образи, або відбитки образів зі збіркової, згл. допомогової акції пригадують без слів, яку роботу виконується в цій кімнаті.

Д-ра Ґалана застав в канцелярії Комітету. На пропозицію відповісти на деякі конкретні запитання, він погодився радо, хоча в годині 8-мій має якісь засідання, до якого власне підготовляється. Свої запитання я поділив на три категорії: 1. Справа самого Комітету та його роботи; 2. Положення скитальників, їх потреби і можливості та 3. Плани на найблище майбутнє.

1. Запитання: **Які зміни зайшли в Доп. Комітеті після останніх Загальних Зборів та яку роботу виконується сьогодні?**

Відповідь: Практично більших змін в Комітеті не було, головно, як іде про конкретну роботу. На Загальних Зборах Управу Комітету поширено, вибираючи Раду Директорів, яка з черги вибрала Екзекутивний Комітет. Рада Директорів відбула одне засідання, про що було повідомлено в пресі, а Екзекутивний Комітет від часу Зборів відбув три засідання. Частіші наради Дирекційної Ради ускладнені дещо віддаленням місць замешкання її членів.

Як іде про роботу Комітету, то вона заключається в трьох головних справах: 1. Існування, розвиток та скріплення самого Комітету; 2. Збіркова акція і 3. Допомогова акція. Наше громадянство рішучо не здає собі справи з важливости цього Комітету та оцінює його дуже однобічно. Бо важливість Коітету є не тільки в його роботі, але вже й в самому його існуванні. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, це єдина не тільки американсько - українська, але й національно українська інституція взагалі, що є міжнародньо-правно визнана. Це має величезне значення для української справи взагалі, а для допомоги, головно правної оборони скитальників зокрема. Я наведу вам кілька практичних фактів: Сьогодні в допомоговій акції в Европі має чи не найбільшу популярність відома Кооператива Американської Допомоги для Европи, відома під скороченою назвою КАРЕ. Наш Комітет є членом цеї кооперативи, що теж зазначено на всіх офіціяльних письмах. Мільйони людей по всіх европейських країнах, з якими ця важлива американська інституція має свої контракти (крім західно-европейських країн, ці контракти поширені тепер вже й на Польщу, Мадярщину, а в останньому теж Румунію), довідуються, що існує американсько-український Комітет, що причинюється до цеї благородної роботи, яку КАРЕ веде. Не одному українцеві засвітить в очах іскра нової надії, а серце наповниться гордістю, що в Америці існує українська інституція, поставлена рівнорядно поруч двох десятків найбільших інших інситуцій того роду. Не потребую говорити про політичне значення того факту в загально-українській дійсності.

Інший приклад: Амерікен Каунсил одержала з ріжних джерел біля 4,000 долярів на допомогову акцію. Наш Комітет є одним зі 40 членів цеї Ради (Американська Рада Добровільних Орґанізацій для Закордонної Служби) і платить 250 долярів річно, як вкладку. В останньому часі ми одержали з цеї Ради 800 долярів зі згаданого фонду на допомогову акцію.

В своєму звіті на Загальних Зборах я підкреслював теж значення нашого Комітету в правній обороні наших скитальників в Европі. Це не є справа маловажна. Правне визнання нашого Комітету за американсько - українську допомогову організацію дає нам леґітимацію та відкриває нам двері до найвищих урядів і наша інтервенція в поодиноких справах досі майже завжди доводила, що ці справи провірювано та їх нормовано згідно з існуючими законами та міжнародніми зобовязаннями. В европейському положенні скитальників, виставлених на сваволю поодиноких інституцій і людей, це могло б мати рішальне значення. Кажу; могло б мати, якщоб ми мали засоби відповідно використати ці можливості, якщоб ми могли мати свої агенції в Европі, які цих справ пильнували б. Хочу сказати: якщо б ми могли ці агенції фінансово вдержати, бо під формально-правним оглядом справу можна б полагодити. Брак відповідних фондів є найбільшим недомаганням нашого Комітету.

Щодо конкретної роботи, яку Екзекутива Кимітету в міжчасі виконала, то тут належить наладнання праці в бюрі, в якому вже працює три помічні сили. В тому ж часі на допомоговий фонд Комітету вплинуло біля 30,000 долярів. Допомоги вислано: 11,754.00 долярів в харчах і готівці, 36 бейлів одягу ваги 5,149 фунтів та 4 паки взуття. Харчі і готівку вислано насамперед до Німеччини та Австрії, але теж до Чехословаччини, Франції, Італії та інших країн, в яких перебувають наші скитальники.

2. Запитання: **Яке є відношення ЗУАДК до інших допомогових Комітетів та до індівідуальної допомоги.**

Відповідь: В допомоговій акції я не визнаю того, що можна б назвати конкуренцією, бо її там не може бути. Важливо, щоб допомагати. Я тільки підкреслю, що зцентралізована допомогова акція мала б далеко більший ефект, ніж його має розпорошена. Наш Комітет бере до уваги насамперед проблему скитальників, як цілість і в тому напрямку йдуть його найбільші зусилля, хоча веде теж індівідуальну допомогу тим, що її найбільше потребують. Приклади: Якщоб наша допомогова акція була зцентралізована, наш Комітет розпоряджав би більшими фондами і міг би вдержати бодай дві-три свої агенції на европейському кинтіненті. На підставі досвіду я можу запевнити вас, що ці агенції зробили б для допомоги скитальникам без порівнання більше, ніж це, що за ці гроші вислано матеріяльну допомогу. Бо яку вартість мав би для скитальника один, чи більше харчових пакунків, чи будьяка інша матеріяльна допомога, якщоб його мали завтра змусити вертатись до большевії? Підкреслюю: я не є проти індівідуальної допомоги, я не маю теж будьяких застережень щодо допомогової акції, яку ведуть інші Комітети. Важливе тільки, щоби це розпорошення допомогової акції не відбивалося на можливостях нашого Комітету у несенні такої допомоги і у виконуванні такої роботи, що її не може виконати жоден інший Комітет і якої не може виконати тим більше одна чи друга приватна особа. Хай, з Богом, допомагають усі і усім, але при цьому хай памятають, що цю найважливішу допомогу для всіх скитальників — думаю про правну оборону і захист наших скитальників — може дати, якщо не тільки, то насамперед ЗУАДКомітет.

Наведу такий приклад: одною з найпекучіших потреб наших скитальників, це бажання, щоб їх було визнано за окрему, українську національну групу. Факт визнання нашого Комітету американським урядом є тут серіозним аргументом, бо визнаючи Український Допомоговий Комітет годі не визнати теж українських скитальників за окрему, власне українську групу. У звязку з цим було б теж домагання признати для наших скитальників окрему українську квоту для іміграції до Злучених Держав. Під цим оглядом перед нашим Комітетом стоїть ще велике завдання, виконання якого залежатиме у великій мірі теж від жертвенности нашого громадянства.

(Кінець буде).

СТАСЕН ПО ПОВОРОТІ З ЕВРОПИ.—Зліва бачимо републиканського кандидата у президентських виборах в 1948 році, яким є Геролд Е. Стасен, оскільки буде вибраний Републиканською Партією. Стасен розмовляє з републиканцем Артуром Ванденберґом, сенатором з Мишиґен, розповідаючи йому про розмову з Сталіном.

Концертова мобілізація в Шикаґо

Кажуть, що ще від часу приїзду капелі під проводом покійного О. Кошиця не було в нас такого духу, руху й всього того великого заворушення, що йде в парі з великою, надзвичайною імпрезою. Відбуваються в нас різного роду збори, як Ліґи Американців Українського походження, артистів, хорів, професіоналістів і бизнесменів, молодих, старих. Відшукується різних людей, які жили спокійним патріярхальним життям, або витягається на поверхню життя людей активних колись, що вже припали порохом. Не хочу наводити імен, щоби мене дехто зле не зрозумів! Робиться це все ради одної великої імпрези, дохід з якої йде в цілости для наших братів на скитальщині. Маю на думці Український Концерт в Опера Гавз дня 10. травня б. р. Йде новна — тотальна мобілізація українських сил, які могли б чимнебудь причинитися до успіху концерту ва взяти на себе частину праці, звязаної з цею великою імпрезою. Шікаґо переводило вже за моєї памяти таку велику мобілізацію в справі Світової Вистави в 1933 році, але тоді на це було багато часу, майже цілий рік.

Тепер час короткий, всього 5 тижнів і за цей час робата мусить бути зроблена!

Відрадним явищем в нас є тепер те, що молоде покоління взялося до робти! Воно вже не молоде, але так ми привикли звати кожного, хто родився й виріс в Америці — себто нову американсько-українську ґенерацію. Ця генерація продає в ступні білети, збирає оголошення, видає газети, бюлетини для англійських часописів, творить „Вітальний Комітет", що має на меті привитати всіх тих українсько-американських артистів — також другої ґенерації, — що мають виповнити програму концерту. Наша молодь зорганізувала на місці Злучений Хор що має виступати під проводом п. Семена Чуби. Цей складається з хорів українських католицьких і православних церков та хору міста Шикаґо. Приготовання і праця є в повному ході під проводом п. Романа Смука, предсідника Ліґи Американців Українського Походження. На його адресу напливають десятки телеграм з різних сторін Америки й Канади в справах білетів і радієвої передачі на цілу Америку на т. зв. Нешенел гук-ап. Вся ця праця буде зроблена на час. Йде лише про те, щоби українці заповнили велику салю „Опери Гавз", що має 3,500 місць. А раз вони заповнять її, тоді успіх є запевнений, бо й збірка на наших братів на скитальщині буде успішна.

Для реєстру треба ще раз повторити, що до Шикаґо приїздить на день 10. травня: Іван Годяк, фільмовий артист з Галивуд; Донна Ґресько, скрипковий віртуоз з Канади, що перебуває на студіях в Ню Йорку; Марія Полиняк-Лисогір, оперова співачка-сопран з Ню Йорку; Ольга Дмитрів, піяністка з Ню Йорку. Місцева гроада дає до програми Злучений Хор й оперового артиста Олега Кульпака.

Степан Куропась.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Вшанували народнього працівника: адв. Івана Панчука.

Кажуть, що одною з найбільш невдячних праць, є праця громадська, але подія, яка відбулась в Дітройті, дня 27. квітня, засвідчила, що так не є, та що наш нарід шанує своїх діячів, і то не тільки по смерти, але ще й за їх життя, та ще й в досить молодому віці. Старанням Федерації Українців стейту Мишиґен відбулося в Українськім Народнім Домі величаве прийняття в честь заслуженого громадського діяча, адвоката Івана Панчука, котрий своєю працею вибився на чільні становище серед українського громадянства. Як спосібний адвокат найшов признання серед американців, але майже половину свойого життя (20 літ) віддав невтомній праці для народу, з якого вийшов. Памятковий обід, на який зійшлися усі верстви українського громадянства міста Дітройту і околиці, був доказом того, що п. Іван Панчук в дійсности заслужив собі на шану і признання. На це прийняття прибуло також поважне число американців, серед яких довелося п. Панчукові працювати та які пізнали в ньому людину спосібну і працьовиту.

Під рясні оплески ввійшов на салю п. Панчук в товаристві своєї дружини та родичів, громадян Василя і Ірини Панчуків, де їх привітав хлібом і сілю голова Федерації Українців стейту Мишиґен, п. Александер Штик, попросивши їх засісти на почеснім місці.

По розданій програмі, яка до речі була уміло зготовлена, приявні гості довідалися, що буде святочний обід, а теж і гарний концерт.

Прекрасний дівочий хор „А Капелла", що під управою Стефанії Антрусевич розносить славу украніської пісні не тільки в Дітройті і Дірборн, але також і в Канаді, отворив концерт американським гимном.

Голова Федерації зайняв місце тостмайстра, пояснив зібраним (в англійській мові) ціль і причину цього приняття, а потім попросив о. Ст. Побуцького провести молитву та заспівати „Христос Воскресе". Від імені згаданого дівочого хору зложила привіт п. Панчукові панна Кахній, після чого хор відспівав дуже вдачно кілька пісень, з яких найкраще припала до вподоби гостям „Я господар хати", муз. Курілла. По співі п. Штик заповів, що наступає вручення дарунку від Федерації Українців стейту Мишиґен, якої п. Панчук являється почесним головою. Дарунком був образ (китиця маків), кисти Вол. Винниченка. Образ відслонили дві малі дівчині, одягнені в багатий народний стрій. При цій нагоді виголосив промову по англійськи і по українськи п. Семен Кунька, секретар місцевого Злуч. Доп. Комітету. Пані Марія Ясінська виголосила віршований привіт від місцевих відділів СУА.

Молоденька п-на Надія Дячун відіграла на піяні кілька українських пісень та один з коротких, чудових творів Шопена, що випало надзвичайно вдачно. Відома солістка, пані Стефанія Королишин - Цимбаліст, відспівала знаменито „Не забуть юних днів" та „В саду гуляли кокошки". Танцюристи Клюбу Боян, під управою Мих. Огродника і Стефана Віхора, дуже гарно виконали „Катерину" і „Кужіль", але запозичена московська „Тройка" випала не так вдачно й не гармонізувала з цілістю музичної програми.

Кульмінаційною точкою концерту був виступ хору „Думка" під управою талановитого дріґента п. Івана Атаманця. Хор відспівав: Шумить, гуде, діброновонька, Заспіваймо пісню, Гречаники, По той бік гора, Комар і Відки йдеш... Пісні відспівано дуже гарно, за що хор нагороджено довгими невгаваючими оплесками.

Після концерту почався обід, який приготовили членки товариств, що входять в склад Федерації. Після обіду тостмайстер А. Штик почав покликувати гостей до слова. Перший промвляв майор міста Дітройту, п. Е. Джефріс, що поґратулював Федерації, що має у свойому складі такого чоловіка, яким є п. Іван Панчук. Підкресливши заслуги солензанта, він висловив свою радість з цього, що п. Панчук є головою Злученого У. А. Д. Комітету на цілу Америку. Дальше п. Штик відчитав привітні телеграми і листи від осіб, що не могли явитися на принятті. Привіти були: від сенатора Ванденберґа, д-ра Л. Цегельського, Б. Катамая, М. Мурашка, пані Лотоцької, д-ра Л. Мищуги, пані Штогрин і губернатора стейту Мишиґен, Кім Сіґлера. Дальше промовляли і складали ґратуляції: суддя Айра Джей, президент міської ради, п. Едвардс, професор політичних наук мишиґанського університету і бувший шкільний товариш п. Панчука п. Гев Дор, директори Федерал Іншуренс і Кежуелтіс Ко. п. Крандз, Келли, і Стівенс, з якими п. Панчук працює у вище названій компанії. Дальше знов директор публичних робіт міста Дітройт, п. Джовнс, директор Зл. У. А. Д. Комітету д-р В. Галан, директорка Інтернаціонального Інституту пані Кессіди, адв. Мих. Мозола, о. радник Ст. Побуцький, пані Пачеллі від Інтернаціонального Інституту, п. Йосиф Ґурський від Ліґи Української Молоді, п. Ст. Бугай від посту Укр. Амер. катол. ветеранів, п. Чарлз Оакман від міської ради. П. Джансон, президент Інтернаціонального Інституту, виголосив святочну промову та зложив щирі побажання. Другий бесідник бенкету, п. Василь Довгань (в українській мові) передав дещо з життя п. Панчука, зупиняючись ширше над його працею на українському громадському полі. П. Штик представив гостям дружину п. Панчука і родичів та покликав решту громадян до привітів, які зложили: Іван Іванчук від Укр. Молоді, п. Ів. Чупка від Укр. Дем. Клюбу, п. М. Головчак від 146 від. У. Н. С., п. Ів. Каменецький від Укр. Нар. Дому, пані Стецькова від філії СУА, п. Польовий від Укр. Гор. Клюбу з Дірборн і панна Максимець від дівочого хору „А Капелла". На кінець під рясні оплески вставшої з місць публики промовив І. Панчук. З огляду на гостей не-українського походження говорив по англійськи. У своїй довшій промові спинився він своїм звичаєм і над долею українського народу і передав дуже влучно те, що діється на нашій рідній Україні. Згадав про те море сліз і крови, що їх Москва точить з українського народу, намагаючись його знищити фізично й культурно. На закінчення зложив щиру подяку всім тим, що причинилися до так величної пошани, якої він не сподівався, бо не думав, що він зробив щось надзвичайне, а виконував лише свій обовязок.

Тостмайстер п. Штик, зложив подяку всім працівникам, що доложили старань до цього успішного бенкету, чим засвідчили нашу солідарність і щирість у громадській праці. На внесення п. Штика відспівано солензантові гучне Многолітствіє і тим закінчено це небувале торжество, яке певно залишить добрі сліди і матиме добрі наслідки.

М. Чемний,
кореспондент Федерації.

ПРОТОКОЛ

З НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ 17-го ДО 21-го БЕРЕЗНЯ 1947 РОКУ В ДОМІ У. Н. СОЮЗУ ПІД Ч. 81-83 ГРЕНД СТРІТ, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

7)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО І. РОМАНИШИНА.

The report of my activities since the convention is as follows:

I have contacted the various lodges in our community, wherein I have striven to encourage the recruiting of new members. I have spoken at a number of affairs, also to this effect. I have held an organizational meeting and cooperated with our organizer Mr. Antin Malanchuk.

I have been ready at all times to cooperate to advance the interest of our association.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Т. ШПІКУЛИ.

Поважані пані панове урядники У. Н. Союзу!

На 21. конвенції У. Н. Союзу в Пітсбургу, Па., припала мені честь знова обняти уряд головного радного У. Н. Союзу.

Дякую всім делегаткам і делегатам за довіря, що позволили мені знова бути представником найбільшої української запомогової організації, У. Н. Союзу.

Мої обовязки я все виконував вповні і буду продовжувати так робити й на будуче.

Старанням відділів У. Н. Союзу в Шікаго і околиці відбувся День У. Н. Союзу, 14. липня 1946 року успішно. Цей успіх треба завдячити відділовим урядникам та Союзовцям, котрі не пожалували своєї праці.

В березні 1942 року відділи У. Н. Союзу в Шікаго закупили дім, заплативши $1,500.00 готівкою, та перебираючи тоді на себе $8,000.00 довгу. З кінцем 1946 року майже ввесь довг вже є сплачений, а вартість дому оцінюється тепер на яких $35,000.00. Це є доказ доброї праці Союзових громадян в Шікаго.

З нагоди прибуття п. Д. Білецького, організатора У. Н. Союзу, до Шікаго, я в порозумінні з гол. контрольором п. С. Куропасем, скликав організаційні Союзові збори, 10. листопада 1946 року для відділів 80, 33, 107, 415, 335 і 354.

Того самого дня відбулися вечером ще другі організаційні збори для відділів 216, 222, 243, 68 і 452, а 17. листопада для відділів 139, 214, 220 і 259, та вкінці 24. листопада для відділів 22, 106, 125, 221, 252, 301 і 379. На всіх цих зборах промовляли організатор п. Д. Білецький, гол. контрольор п. С. Куропась і я.

За короткий час побуту організатора п. Д. Білецького в Шікаго, він зорганізував 209 нових членів. Я з ним кооперував та помагав йому в його тяжкій праці.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО В. ДІДИКА.

Високоповажані Головні Урядники У. Н. Союзу!

Починаю свій звіт від 21. конвенції, котра відбулась в Пітсбургу, Па., в місяці березні 1946 р.

Отже перші окружні збори скликав я 27. липня 1946 р. на бажання голови 146 відділу. На цих зборах були присутні урядники Дітройських і Гемтремських відділів, а теж головний контрольор п. Іванчук. На зборах полагоджено задавнену справу ще з 50-літнього ювилейного концерту У. Н. Союзу, котрий відбувся 2. квітня 1944 р.

28. вересня говорив я в 94. відділі на бенкеті, котрий був влаштований в честь членів цього відділу, що повернули з другої світової війни.

9. листопада, я знова говорив на ювилейнім бенкеті в 341 відділі в Віндзор, Онт.

7. грудня скликав я, в порозумінні з п. Іванчуком, збори відділових урядників і делегатів 21. конвенції в справі збіркової кампанії „Свободи" та в справі Союзової молоді. На цих зборах обговорено як рівнож пороблено заходи, щоб заохотити молодих членів бути активними при У. Н. Союзі.

15. грудня був я запрошений урядниками 75. відділу на їхні річні збори, на котрих були присутні молоді члени, що повернули з війни, і цих членів закликав я до праці для У. Н. Союзу. Також приєднав я кількох молодих членів до У. Н. Союзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ГЕНОВЕФИ ЗЕПКО.

To the Members of the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association, Incorporated, convening in Jersey City, New Jersey, Monday, March 17, 1947:

My activity as a member of the Supreme Advisory Board of the Ukrainian National Association during the year of 1946 was centered primarily in my immediate locality. To both Branch 180 and Branch 295 of Akron, Ohio, I gave what counsel and assistance was necessary. Both of these branches remain very active and interest in the organization remains very high.

At the request of U.N.A. Branch 63 of Ford City, Pennsylvania, I took part in their Homecoming Celebration held on Sunday, June 16, 1946. This event was held to honor the returning veterans of Ford City and both Mrs. Maria Malevich and I were invited to appear as speakers. I would like to state that Branch 63 can recall with great satisfaction the events of this day and can well be proud of their accomplishments. My appearance at this affair was with the sanction of the Executive Board of the Ukrainian National Association.

With the resumption of activity among our various youth groups and organizations I attended all important American-Ukrainian gatherings. Whenever possible I propagated the benefits of this organization and in all my contacts encouraged our young people to take an active part and interest in the Ukrainian National Association

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО М. ДАВИСКИБИ.

Високоповажані Пані і Панове Головні Урядники У. Н. Союзу!

На 21. конвенції У. Н. Союзу, що відбулась минулого року в Пітсбургу, Па., делегати знова вибрали мене головним радним У. Н. Союзу. За це довіря складаю всім делегатам і делегаткам щиру подяку та прирікаю надальше працювати щиро для збільшення членів У. Н. Союзу.

Цього року мій звіт буде дещо відмінний від моїх звітів у попередніх роках, а на це склались різні причини.

Зараз по конвенції я переписався зо всіма відділами в моїй окрузі, та просив, щоби кожний відділ почав у своїй місцевості працю для приєднання нових членів. Я теж обіцяв свою поміч, якщо котрийсь відділ буде її бажати. Заряди відділів звичайно відповідали, що вони сподіються, що молодь, яка повернула з війни, возьметься тепер до праці зі старшими, й в такий спосіб оживиться організаційний рух по відділах. Та так не сталось. Ця молодь не тільки не взялась до праці, а натомісць між нею знайшлись ще й такі, що почали лишати Союзові ряди та відходити з організації з готівкою, не зважаючи на те, що Союз дає їм кращі привілеї, як котранебудь інша організація чи компанія. Тому нам треба подбати, щоб молодь була як слід поінформована про ці привілеї.

У минулому році, я, як головний радний не мав жодних припоручень від Екзекутиви У. Н. Союзу щоби відвідати відділи, як рівнож кожний відділ працював в згоді, а тому не треба було їздити, щоб полагоджувати якісь непорозуміння.

Та в моїй праці я все мав на увазі добро У. Н. Союзу, а тому при кожній нагоді я завжди забирав голос та пригадував, що кожна українська дитина повинна належати до У. Н. Союзу, бо Союз не тільки дбає про своїх членів, але також помагає поневоленому українському народові добитись волі та свободи.

До мене відносились в різних справах відділові урядники та члени, а я давав їм завжди точні виаснення на їх запити. Також не жалував труду на приєднування нових членів до У. Н. Союзу, і за рік 1946 я приєднав до відділу 238 15 нових членів. Усякі припоручення Екзекутиви У. Н. Союзу я виконував точно і солідно для добра нашої організації.

На кінець прирікаю, що й дальше буду працювати для У. Н. Союзу так, щоб у теперішному 1947 році дістати два рази більше нових членів, ніж у минулому році.

Рівнож бажаю зложити щиру подяку Екзекутиві У. Н. Союзу й відділовим урядникам за щиру співпрацю для добра Союзу. Щоб рік 1947 був кращим для У. Н. Союзу, як минулий рік, треба нам усім взятись спільно до праці над приєднуванням якнайбільшого числа нових членів.

(Дальше буде).

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

* * *

6605. г) Комінчук Анастазії з с. Малоріта від Хомич Степана.

6606. Шведер Катерини (Козак) від Федоркевич Михайлини.

6607. а) Балляс Анни, Блажовська Марії з Самбора від Злоторович Ольги ((Блажовська) з с. Городище, Самбір.

6607. б) Зелений від д-ра Бачинський Романа.

6608. Тріла Степана з с. Рогізно, Самбір, мабуть в Аргентині від Виноградський Теодора.

6610. Андрусишин з с. Хороброва, Бережани, від Андрусишин Володимира.

6611. Кравець Спиридонович Еміля з с. Хотовиці, Кремянець, від Подворняк Михайла.

6612. Шута Василя, Стаха і Яська від Шута Івана з с. Лани, Камінка Струмилова.

6613. Назаренко Івана Павлович з хутора Янцево від Ткаченко Марка Мих.

6614. Петрів Івана з с. Лука Вел., Тернопіль, від Козак Михайла.

6615. Дзидзан Петра, Гаєвич Дусі з Рогатина від Зварич Михайла.

6616. Ґанторський Влодка, Скиба Василя і Михайла, Місник Юлії, Параскевич Берти з Олешова, Любачів, від Козій Емілії (Ямінська).

6617. Ошуст Івана з с. Стрілиська Нові, Бібрка, від Кассараба Івана.

6618. Пелеш Теодора з с. Петрунка, Новий Санч, від Пелеш Андрія.

6619. Бартошевська Анни з с. Добра, Ярослав, від Кріль Михайла.

6620. Галич Івана від Лучин Михайла з с. Горохотина, Станиславів.

6621. До земляків і знакомих від Ковальський Антона, дир. укр. торг. школи у Львові.

6622. Осмала Володимира з с. Мозолівка, Підгайці, знакомих з с. Кійданів, Бучач, Монастирський Омеляна від Монастирський Миколи.

6623. Білинець Івана з с. Хащованя від Бумбар Івана.

6625. Войтасевич від Конарський Михайла з с. Торговиці, Товмач.

6626. Нагірняк Івана і Марії з с. Бабинці, Рогатин, від Нагірняк Василя.

6627. Кіць Михайла, Мішко Мішава з с. Вововиці від Кіць Василя.

6629. Присипський Василя від Мясникова Ольги.

6630. Малишин Михайла з с. Ставки, Львів, від Малишин Анни.

6631. Бохонок Михайла з с. Галевка, Самбір, від Бохонок Анастазії.

6632. Цьомко Василя, Семена, Степана і Гриця від Цьомко Михайла.

6633. Гіба Володимира, Кашинська Олени від Гіба Степана.

6634. Колісник Теодора, Михайла і Івана від Колісник Михайла.

6635. Швайка Еви з Перелісска, Броди, від Сітка Василя.

6636. До кревних і знакомих від Козуб Володимира з Тернополя.

6637. Найда від Тиховський Володимира з с. Розділовичі.

6638. Левчак Костя з с. Полонна, Сянік, від Левчак Константина.

6639. Пелещок Марти з села Лужок Гор., Калька Степана і Петра з Тисовиці від Прокопик Василя зі Стрілок.

6641. Скикевич Марії (Мручковська) з м. Копичинці від Свистун Марії.

6642. Федишин Марії з Болехова від Костів Івана.

6643. Ляхович Петра від Ляхович Адама.

6644. Наливайко Івана від Наливайко Івана з с. Тростянець, Золочів.

6645. Панчишин Степана з с. Путятинці, Рогатин, від Максимців Володимира.

6646. Ковалишин Малані з Журавна від Гайдук Григорія.

6647. Ричевська Ольги і Анни зі Звенигорода, Бібрка, від Книш Івана і Михайлини (Бубеляк).

По інформації писати до:
United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, відбудуться 11. травня, в годині 2. пополудні, в домі Лісного. — І. Шегера, предс.; Л. Мартинчук, кас.; Н. Лісний, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. У. Н. Дому, від. 316, відбудуться в четвер, 8. травня, в годині 8. ввечір, в Тов. Домі, 831 Джозеф Еве. Приявність усіх членів конечна і на означений час. — Н. Кучмій, гол.; М. Парута, фін. секр.; П. Ковтун, кас.; В. Іванців.

БРУКЛИН, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 325, повідомляє своїх членів, що звичайні збори відбудуться в пятницю, 9. травня ввечір, в гали У. Н. Дому. Просимо членів прийти і вирівнати свої вкладки. — Уряд.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до загального відома всім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 11. травня, в годині 1. пополудні, в гали У. Н. Дому, 4655 Мартін ул., тому що в квітні зборів якби не було, а маємо дуже багато справ до полагодження, тому просимо всіх членів прийти на збори. Пригадуємо тим членам, котрі платять місячно, що місяць має 30 днів, а не 90 або 120, а головно за діти секретар не в стані закладати за ваші діти вкладок. На зборах буде приявний організатор п. Д. Білецький і розповість про дуже важні вісти. — І. Форись, предс.; І. Андрусевич, кас.; П. Кізел, секр.

ТАМАСТОН, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 421, відбуде збори 10. травня в 8. годині ввечір в Українській Галі на Проспект ул. Просимо всіх членів прийти на час на збори, бо є важні справи до полагодження. — За уряд: А. Береза, предс.; М. Шипінька, кас.; Ф. Чесьнік, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зап. Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 11. травня, в год. 1:30 пополудні, в галі церковній. Просимо членів явитись на збори і вирівнати свої вкладки і надежитости. — Уряд.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 11. травня, в годині 2. пополудні, в галі укр. прав. церкви, 45-47 Говп Мве. Пасейк. Просимо членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Тепер приймаємо нових членів до Союзу і до Тов. без вступного, тому кожний має нагоду стати членом У. Н. Союзу. — І. Живицький, предс.; Г. Яськів, секр.

МОНЕСЕН, ПА. — Повідомляємо членів Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 338, що місячні збори відбудуться в неділю, 11. травня, в год. 2. пополудні, в Українській Галі, 213 Скунмекер Еве., ріг 2. вул. Просимо всіх членів прийти і заплатити свої місячні вкладки. — За уряд: М. Коваль, предс.; М. Куць, секр.

ЕМБІРДЖ, ПА. — Бр. св. Василія Великого, від. 161, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 10. травня, в годині 7. ввечір, у власній домівці. Тому, що є важні справи до рішення, просимо всіх місцевих і позамісцевих членів прийти на збори і полагодити справи. Довгуючих взиваємо вирівнати свої залеглости. — Уряд.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 155, подаєр до відома всім членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 11. травня, в годині 3. пополудні, в гали де звичайно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо це є останні збори перед ювилеєм. Також просимо розкупити тікети на ювилей. Довгуючих членів взиваємо вирівнати свої залеглости. — За уряд: М. Чумер, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Укр. Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в суботу, 10. травня, в гали церковній, 34 Біч ул., точно в год. 7. ввечір. Взиваємо всіх членів прийти на час, бо є справи до вирішення. Шановні члени і члениці! Багато з вашої родини не належить до У. Н. Союзу, тож впишіть їх до своєї організації. Батько Союз обтер слези не одній а тисячам сиріт і сповнив все точно і скоро те, на що обовязався. То чому ж до того Союзу не належати? — М. Галькевич, секр.

ПОШУКУЮТЬ

МИХАЙЛО ЧОРНИЙ **пошукує** братового сина **Томи Чорного** з села Колодіївка, повіт Скалат. Тома Чорний мав би бути десь в Німеччині від 1940 року.

Моя адреса: 101-6

М. Чорний,
4803 LEWIS AVENUE
TOLEDO 12, OHIO
U. S. A.

ДО ВИНАЙМУ одна або дві КІМНАТИ при укр. родині (кімнати осібні), огріття, гаряча вода, 55 миль від Ню Йорку. Надається для старшої женщини, котра не мусить іти до праці. Близько Лейк (озира). По інформації зголошуватись на адресу:
D USZAK
990 Aldus Street, New York 59, Bronx, N. Y.
(Simpson Street Station Subway)
або телефон. DA 3-7672.

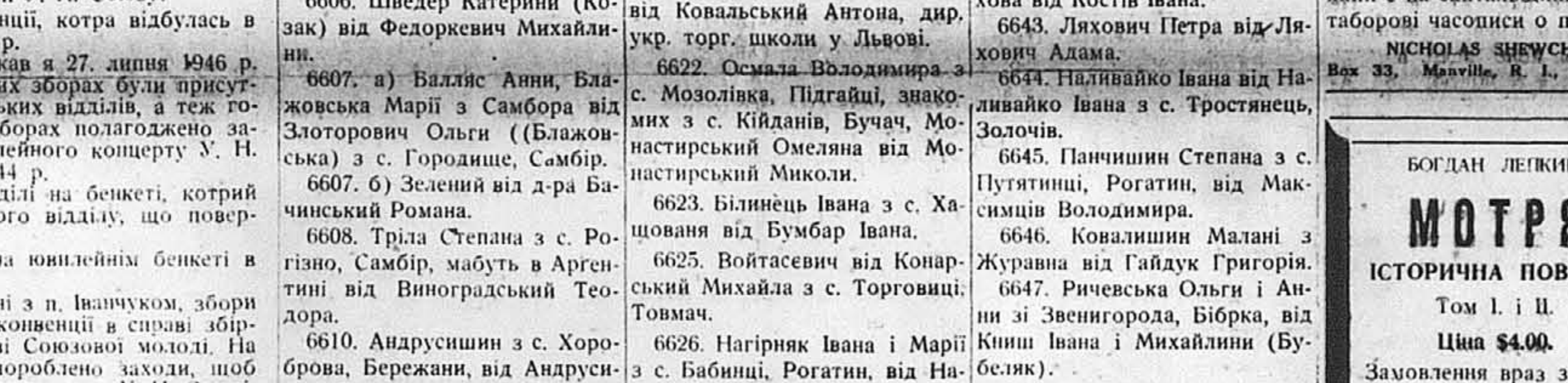
Пошукую братового сина

СТЕФАНА ШЕВЧУКА

з села Саджівка, повіт Скалат, який є на скитальщині. Прошу таборові часописи о передрук.

NICHOLAS SHEWCHUK
Box 33, Manville, R. I., U. S. A.

ТАРЗАН, ч. 1593. Поражений ворог.

Сумуючи за втраченим Ніком, обсмалена і змучена громадка почала подорож до села.

Нагло, минувши закрут дороги, Тарзан пристанув.

Перед ним лежав Бравн!

Цікаво оглянув Стренг штилет Бравна. Це був штилет Ніка.